

Cătălina Elena Potârniche

Terapie pentru minte și suflet

Vol. 1

- 111 -

Vorbenergy

www.55cclove.ro

Indant

BUCUREȘTI, 2016

DESPRE MINE	2
1. 'THETA HEALING' MAI PE ROMÂNEȘTE	4
2. PRIVIRE ARUNCATĂ-N SUFLET	11
3. ȘI-UN ZID DE GHEAȚĂ S-AR TOPI.....	13
4. PICANTERII ȘI-UN PRAF DE SARE.....	15
5. CU SUFLETUL CURAT ȘI MINTEA ÎNTRE GRATII	18
6. NU-MI PUN TRISTEȚEA SĂ SE DESCALȚE LA UȘĂ	22
7. ÎNTÂLNEȘTE-TE CU MINE CA SĂ TE CUNOȘTI!...24	
8. CÂNDVA CRED C-AM CĂZUT DIN LUNĂ TOȚI ...29	
9. CÂND AI ZIS 'PA', AI TRAS ȘI UȘA DUPĂ TINE ..32	
10. ZIUA CÂND AM ÎNCETAT SĂ MAI FIM FEMEII ..36	
11. CÂND ERAM MICĂ VOIAM SĂ MĂ FAC MARE..39	
12. REGINĂ LA MINE ÎN PALAT	42
13. „BĂ, CARE FURI SUFLUL MUNCII MELE?!”	46
14. PRIN VORBE, ENERGIE ȘI-UN PIC DE VIS	49
15. PĂMÂNTU-I SĂTUL DE SOMN, NE DĂ TREZIREA.....	51
16. CARE-AI STINS, MĂ, LUMINA?.....	55
17. CÂND E VREME DE ÎNGHEȚ, DEGEABA SUFLU-N FLORI CA SĂ-NFLOREASCĂ	57
18. UNDE-S MULȚI PUTEREA CREȘTE.....	60
19. NU SE ATINGE, NICI NU FRIGE!	63
20. „CE ÎNCERCI SĂ VINDECI, PUIULE?”	66
21. MAMA LUI DE NOROC!.....	69
22. HAI, SĂNĂTATE... SUFLETEASCĂ!	71
23. ÎN NOI TOȚI ZACE CÂTE-UN LEU	75

24. SĂ MAI FIE ȘI BINE, NU NUMA' RĂU	77
25. IUBIREA NU ARE CAPĂT ȘI NU E NICI LA-NTÂMPLARE	79
26. DE CINE ȘI DE CE NE TEMEM?!.....	83
27. CE CĂUTĂM ÎN JUR AVEM DEJA ÎN NOI.....	85
28. NICICÂND NU MI-A PLĂCUT LA CIRC	88
29. SUFLETELE PERECHE SE STRIGĂ, SE AUD ȘI ÎȘI RĂSPUND ÎN LINIȘTE	91
30. „NU VĂ SUPĂRAȚI, CÂT COSTĂ O VIAȚĂ?”	94
31. UITE DORINȚA, NU E DORINȚA!.....	97
32. PICĂ PARĂ MĂLĂIAȚĂ...	100
33. DINCOLO DE NOI	102
34. PRECUM ÎN CER, AȘA ȘI PE PĂMÂNT.....	105
35. CITITOAREA-N SUFLETE	109
36. BĂTRÂNEȚE, HAINĂ... MIȘTO!.....	111
37. ... ȘI DUMNEZEU E PRETUTINDENI!	113
38. NU MOȘTENIM DOAR OCHII ȘI NĂRAVUL.....	117
39. PROGRAMUL MEU DE AZI.....	120
40. EU CÂND SUFĂR MĂ BUCUR MAI MULT	122
41. TU CINE EȘTI?!	125
42. DARUL SUFLETULUI MEU, RĂBDAREA...	128
43. SĂ NU NE ABANDONĂM, ORICE AR FI!.....	131
44. SOS! SALVAȚI-NE SUFLETELE!	134
45. CÂND „DUMNEZEU” NE-ALEARGĂ ȘI FUGIM.....	137
46. FRICA DE SUS	140
47. IUBIREA NU-I DE GĂSIT, CI DE SĂDIT	142
48. DESPRE VORBENERGY ȘI VINDECAREA LA DISTANȚĂ	146
49. BĂRBAȚI ȘI FEMEII. RELAȚII ȘI... FAMILIE	152

50. CÂND UȘA NE STRÂNGE ȘI NOI TOT NU ȘI NU	157
51. CÂND IUBIREA SE ÎNCUIE PRIN CUVINTE.....	160
52. DE NOI DEPINDE TOT	162
53. CE ȚI-E ȘI CU ÎNGERII ĂȘTIA... ..	164
54. CE FACEM CU DIFERENȚELE?.....	166
55. ASTROGRAMA, HARTA VIEȚII.....	168
56. IUBESC ȘI TOT AȘ MAI IUBI... LA NESFÂRȘIT	170
57. MAI BINE PAS DECÂT PRĂPASTIE	171
58. FURĂCIOȘI DE ENERGII.....	173
59. SUFLETE SURORI, PERECHE, ASTROGRAME, IUBIRE, DE TOATE	175
60. CINE ÎI TÂMPEȘTE DE CAP PE BĂRBAȚI, DOAMNE?!	178
61. „CARE TRAGI DE MINE ȘI NU MĂ LAȘI SĂ MERG ÎNAINTE?!”	180
62. FI-NE-AR INTERNETU’ DE RÂS!	182
63. UN GÂND BUN FACE CÂT O ETERNITATE	185
64. CARE, CUM, CINE ȘI DE CE?	188
65. UN GÂND MIC PENTRU UN UNIVERS MARE	191
66. UN COPIL NEBUN ȘI NĂZDRĂVAN	195
67. HODOROAGA KARMA.....	198
68. IUBIREA N-AR TREBUI SĂ DOARĂ	201
69. CINE-A ZIS CĂ PE BĂRBAȚI NU-I BAT PANTOFII?	204
70. CERUL E CHEIA VIEȚII NOASTRE	207
71. CE FACE O VIZITĂ LA PĂRINȚI DIN OM...!	213
72. DE CE SĂ NE DĂM VIAȚA ALTORA?!.....	215

73. CÂND AM ÎNȚELES CĂ SUFLETUL E DUMNEZEU, AM ÎNCETAT SĂ-L MAI MĂNÂNC	218
74. CÂT TUPEU SĂ AIBĂ FRICA?!.....	221
75. LA CE-I BUNĂ ASTROGRAMA CELOR MICI? ..	224
76. LUMEA SE ÎNTÂMPLĂ AFARĂ, NU ÎNTR-O SCORBURĂ	226
77. EU SUNT CINE AM EU CHEF, NU CINE AU ALȚII CHEF SĂ FIU.....	229
78. CINSTE CÂINELUI CARE M-A FĂCUT OM!.....	231
79. EU VREAU. TU FĂ SĂ FAC.....	235
80. CINE TREBUIE... ESTE ȘI PUNCT. CINE NU... LA GARĂ.....	237
81. „CEI CARE UITĂ TRECUTUL SUNT CONDAMNAȚI SĂ ÎL REPETE.”	239
82. CINE AM FOST ȘI CE-AM FĂCUT NOI OARE?! SĂ NE-AMINTIM... ..	244
83. CAPĂTUL VIEȚII NU E ÎN MOARTE	248
84. E DUREROS CÂND SUNT PUȚINI, VICTORIOS CÂND ÎI GĂSIM!	250
85. DACĂ TOT NU NE PASĂ, ZIC SĂ NU NE MAI PLÂNGEM	253
86. UNDE-I DURERE, SĂ DĂM CU IUBIRE	255
87. NU-ȚI FIE FRICĂ DE CEEA CE NU VEZI	260
88. LUMEA N-ARE NEVOIE DE CINEVA SĂ O SALVEZE. LUMEA ARE NEVOIE SĂ SE CUNOASCĂ PE SINE.....	263
89. ȘI DA, CA LA MISS. VREAU SALVAREA BALENELOR ȘI PACEA MONDIALĂ.....	265
90. TE VEI GĂSI	275

91. TATĂL NOSTRU CARE EȘTI ÎN CERURI... AMINTEȘTE-NE DE TINE.	278
92. OBICEIUL NOSTRU PROST DE A NU MÂNCA DIMINEAȚA	281
93. UNDE O SFECLESC OAMENII CARE ÎȘI DORESC SĂ EVOLUEZE SPIRITUAL?	284
94. UNA E IUBIRE ȘI ALTA DOAR SE VREA CU ORICE PREȚ A FI	289
95. MOMENTUL ĂLA CÂND PRIVIM ÎN OGLINDĂ ȘI NU NE PLACE DELOC CE VEDEM... ..	293
96. PE MINE CINE MĂ IUBEȘTE? CA SĂ-L IUBESC ȘI EU LA SCHIMB... ..	297
97. TOTUL STĂ SCRIS ÎN STELE.....	300
98. PRECUM ȘI NOI IERTĂM GREȘIȚILOR NOȘTRI.....	304
99. CÂND NU E CE VREM NE MAI RĂMÂNE VICTIMIZAREA	308
100. PE UNII NE CAM DOARE LA... BUZUNARE ..	311
101. CÂND ZORII ZILEI SE ARATĂ... SĂ TREZIM ȘI PE ALȚII CA SĂ SE BUCURE CU NOI	314
102. OCHII NU VĂD CE VEDE SUFLETUL	317
103. "CINSTEȘTE PE TATĂL TĂU ȘI PE MAMA TA..."	321
104. EGOISMUL ÎMPARTE ÎN STÂNGA ȘI-N DREAPTA DOAR URĂ ȘI URÂT	327
105. ÎMBRĂȚIȘĂRILE ALUNGĂ TRISTEȚEA AȘA CUM LUMINA ALUNGĂ ÎNTUNERICUL	330
106. DRAGA MEA, ADU-ȚI AMINTE... TU TE-AI NĂSCUT SĂ FII FEMEIE	333
107. IUBIREA NU-I UN TREN APĂRUT DIN SENIN ȘI DE NICĂIERI	336

108. BOALA NU NE-ALEGE DUPĂ VICII, CI DUPĂ FAMILIE	339
109. CASA NU-I SIGURĂ FĂRĂ STÂLPUL EI DE REZISTENȚĂ	342
110. CU CALM, DAR NU PREA MULT CĂ STĂM PE TIMPUL NOSTRU.....	345

DESPRE MINE

Eu sunt C. prin articole. Cătălina în rest. Taur, blondă, ochi albaștri. Și sunt îndrăgostită. Sunt îndrăgostită de viață și de-o veșnicie și nu mă pot opri. Și nici nu vreau. Respir, trăiesc, iubesc. Tot. Tot ce mă definește și tot ce mă înconjoară. Tot ce mă iubește și tot ce mă urăște, tot. Am reușit.

Ce-aș face altfel dacă aș putea da timpul înapoi? Nimic.

Ce-am învățat până acum? Cred că puține, din toate câte sunt. Am învățat să cred în viața copacilor și că nimic nu e staționar și nici degeaba. Că orice demers are și revers. Am învățat ca în fiecare seară, înainte de culcare, să spăl orice vas din chiuvetă și să pun toată casa la loc. Pentru că orice lucru neterminat de lene mă ține pe loc. Și pentru că a doua zi când mă trezesc îmi place să am cana de cafea și espressorul numai bune pentru a fi folosite. Dimineața începe cel mai bine cu o cafea bună, nu cu o tură de spălat vase, nu?

Ce-am mai învățat? Am mai învățat să îl cunosc pe Dumnezeu. Și să îl iubesc. Pe el și pe toți sfinții mei frumoși. Toată viața mea, până de

curând, i-am cerut, crezând că e un nene șmecher care împlinește dorințe. Dă-mi, ajută-mă, fă-mi.

Ei bine, de vreo câțiva ani am învățat cine este de fapt Dumnezeu. Am învățat că Dumnezeu e peste tot în jur și în mine... am învățat astfel câte ceva și despre mine. Am învățat că Dumnezeu e cel mai bun colaborator pe care mi l-aș fi putut dori vreodată în viața mea. Da, cu el lucrez. Cu el scriu. Cu el vindec. Cu el... orice, întotdeauna.

Mă bucur mult că sunt pe-aici, mă bucur mult că ești și tu și-ți mulțumesc!...

1. 'THETA HEALING' MAI PE ROMÂNEȘTE

De curând un prieten mi-a zis "Băi, m-am uitat și eu puțin pe net după Theta asta despre care vorbești tu... mișto... apar reclame despre asta așa cum apar și despre tratamente de mărire a penisului... pe bune?! Ce-i asta?!".

Cam da... din păcate, ca orice altceva care 'se poartă', astfel se prezintă pe piață și Theta. Oriunde, oricum, cu orice preț. Pe piață. Ca pepenii de Dăbuleni. 'Luați Theta de la Dumnezeu! Theta de la Dumnezeu!'

După 27 de ani trăiți în fel și chip, am început să deschid ochii mai bine. Și odată ce-am început să deschid ochii, mintea mea a început și ea să se trezească.

- Bună dimineața, soare! De când te-asteptam să răsari! zise sufletul...

N-am avut o educație religioasă în familie... Însă acum, la cei 27 de ani ai mei, cu mintea mea abia trezită, casc ochii înapoi în trecut. Văd o C. mică... întrebându-se 'Oare cum trebuie să te rogi la Dumnezeu?!'. Văd o C. mică închizând ochii și văzând... nimic. Dar simțind pe cineva acolo în întuneric.

Întunericul ăla a fost liniștea mea pentru ani. În întunericul ăla C. mică și chiar C. adolescentă se retrăgea în siguranță. Singura ei siguranță și singurul loc liniștit. În exterior mă luptam cu morile de vânt. Cu mine și cu restul. Dar acolo nu exista nicio luptă. 'Acolo' mi-a fost sursă de putere și de

liniște interioară. În întuneric. Dincolo de ochii mei închiși.

Înainte să apară în sfârșit o rază de lumină în întunericul meu iubit, am avut o perioadă în care am stat în furtună continuă. L-am negat pe Dumnezeu. De ce? Așa. De frustrată. De îndurerată. Din resentimente. Pentru că nu-l cunoșteam cred. Din fericire, când eu îl negam, el mă confirma. Leșise el din întuneric afară, în furtuna mea. Și m-a împins de la spate mereu, oricât de îndurerată și îngenunchiată am fost. "Hai că poți! Hai că poți!". Atunci am început să cred în vorba "Dumnezeu nu îți dă mai mult decât poți duce!" Niciodată!

M-am întors în întuneric plângând și jurând că mă schimb. Că nu voi mai înjura și că din dementa agitată care eram, voi deveni un om umil. Prostii... n-am fost în stare. În raza aia nouă de lumină vedeam o confirmare că da, asta trebuia să fac. Însă timpul mi-a demonstrat contrariul. Că, pe măsură ce continuam să fiu eu, C. nebună, agitată, care făceam haz de necaz mereu, raza mea de lumină creștea. Că, pe măsură ce mai înjuram pe câte unul pe stradă, ridicând după ochii spre cer cu gândul "Iartă-mă, dar a meritat-o pe-asta!", zâmbetul îmi creștea... pe față și în suflet. Da, da, în suflet, începusem să îmi simt sufletul.

Între timp... rugăciunile alea din cărți, cu jumătate de gură ieșite din gura mea, în care nu mă regăseam mai deloc, au devenit discuții, confesiuni, întrebări. De curând au început să vină și răspunsurile. De fapt, mai bine zis, de curând am

început eu să percep răspunsurile. Ele veneau dintotdeauna. Și cum orice discuție de oameni sănătoși la minte are loc între două fețe, pe-a mea cunoscând-o deja, l-am rugat pe bărbos să-și arate înfățișarea, să ne putem privi în ochi ca oamenii mari când vorbim. Da, bărbos. Și cu privirea blândă. Nu îți spun mai multe, vezi-l cum simți tu!

Hai că am pierdut firul principal. Theta... cum eu nu cred în coincidențe, o s-o prezint și pe-asta ca pe un "was bound to happen". Văd pe facebook o postare a unei prietene. "De încercat! Se simt rezultate de la prima ședință!". Dacă n-ar fi fost postată de această prietenă a mea, aș fi trecut cu vederea zicând că e cine știe ce rahat. Dar m-a atras ca un magnet! L-am dat mesaj și-am întrebat-o ce și cum e. N-am înțeles nimic, dar m-am programat glonț la tipa respectivă, recomandată de prietena mea.

Pentru mine era oricum o perioadă de schimbare totală, schimbasem ortodoxii pe catolici, schimbasem prieteni, schimbasem stil de viață, multe. Simpatică tipa, zâmbăreață și luminoasă, deși ușor superficială aș zice. După câteva ședințe eram cu cel puțin un pas înaintea ei. Și progresam incredibil de rapid.

Nu-ți voi zice acum tot, tot pentru că m-aș pierde prea mult în detalii, dacă nu cumva deja am făcut-o. Tot ce pot spune este că... a fost într-adevăr un "was bound to happen". Mai devreme sau mai târziu, aș fi ajuns aici.

Ce s-a schimbat la mine?

❖ Starea mea fizică; perfect îmbunătățită; că e soare, că e vânt, C. rezistă!

❖ Probleme de sănătate prea mari n-am avut de vindecăt, în schimb dureri de măsele și dureri de cap trec cât ai zice 'Pește!' acum;

❖ Probleme de sănătate prea mari n-am avut eu, dar traume și probleme emoționale din plin; ale mele, ale moșilor și strămoșilor mei, DIN PLIN! Acum trec prin orice cum trece cuțitul prin unt, exact așa cum trebuie de fapt să trecem cu toții;

❖ Frică de întuneric, te pup, pa, pa!

❖ Fumat, la fel!

❖ Încă n-am atins nivelul dorit de bani în cont, dar pot spune că-s pe drumul cel bun! E nevoie doar de gând, cuvânt și acțiune! Sau cum s-ar mai zice "după faptă și răsplată". Adică "Dumnezeu ne dă, dar nu ne bagă și în traistă!"

❖ Mi-am găsit jobul perfect! Scriu, comunic, vindec, împărtășesc tot ce am. Duc mai departe ceea ce a fost dat să fie dus mai departe. Iubesc ceea ce fac și sunt și remunerată pe măsură! Circuit închis și complet adică!

❖ M-am deblocat, atât din punct de vedere creativ, cât și din punct de vedere... cât și din orice alt punct de vedere! Și dacă tot zic de deblocat... sigur ai auzit de farmecele din popor, de deochi, de modernii vampiri energetici. Toate-s doar niște urări de „bine” care se prind de noi ca niște lipitori de ne sug sângele. Le-am smuls ușor pe-ale mele. Ce-a fost mai greu... să le conștientizez. Dar după... nici că s-au mai apropiat!

❖ Încredere în mine și apreciere proprie... dobândite! Traumele alea de care-ți ziceam mai devreme nu dădeau voie niciunui sentiment bun să se manifeste... în mine sau în preajma mea!

❖ Relațiile cu cei din jur... Odată ce faci asta, oamenii din jur încep să se mute, mai departe sau mai aproape. Este ca o rotație mecanică. Începi să crești, să te dezvolti, să te deschizi, începi să nu te mai potrivești cu ce te potriveai când erai jos. Încep să dispară oameni, dar vestea bună este că apar alții. Cu care rezonzi acum, că ești mare. Poate fi ușor traumatizant în aparență, însă respiri ușurat și realizezi cât de împlinit și fericit devii cu noul. Și liber, devii liber.

❖ Visele mele? Devin realitate. Ofer și primesc. Muncesc și am rezultate. Totul se întâmplă conform planului. Divin. Apropo de plan divin, deschid o paranteză aici. La cursul de Theta am primit răspunsul la niște întrebări pe care le-am pus mereu, fără succes, atât mie cât și altora: de ce se curmă vieți prea devreme? Face asta parte din destin? Există destin sau totul e alegere? De ce mor copii de cancer? Dumnezeu face diferența între oameni când le dă viață? M-am luminat. Există un destin. De la A la Z, conform planului divin, conform sentimentelor sfinte, fără mizerii. Când deviem, prin propriile decizii, frustrări, mizerii necurățate, de la acest destin, de sus primim semnale. Mai un accident de mașină din care scăpăm teferi, mai un ghiveci căzut de pe la vreun balcon fix în fața noastră, mai o boală ușoară,

semnale. Semnale că nu suntem pe drumul cel bun, semnale că trebuie să ne oprim, să reflectăm puțin și să ne recalculăm pașii. Dacă continuăm în același ritm, în aceeași direcție, ne-o furăm peste bot până la urmă. Ni se pune capac. La propriu. Dacă deslușim greșelile și mizeriile care ne întunecă totul, revenim la traseul principal. Închid paranteza.

❖ Sufletul meu pereche? Partenerul ideal în afaceri? Prietena mea perfectă? Oh, cât visăm cu toții la asta, nu? Ei bine, am aflat că ei nu sunt nici pe departe cei de care trăgeam eu odată cu dinții. Sunt exact cei care îmi aparțin în mod liber. Și pe care îi chem alături de mine odată cu creșterea mea. Prin Theta. Am spus multe “adio” și “bun venit”. Am dat și am primit. După dorințele mele și voia bărbosului.

❖ Despre intuiție?! Bat-o vina, că a urlat în mine atâția ani fără să am urechi pentru ea. Ea a știut mereu tot, eu am fost aia care s-a împiedicat pe drum. Acum suntem cele mai bune prietene. Și totul merge ca uns. Ce e această intuiție? Este primul gând înainte ca teama și prejudecățile să intervină în răspunsuri. Iar după ce teama și prejudecățile nu mai există deloc, rămâne cei corect și divin. Rămâne adevărul. Intuiția.

❖ Conexiune spirituală... niște cuvinte simple... dar pline de însemnătate totuși. Întunericul meu a devenit lumină acum. Bărbos și sfinți frumoși. Eu sunt o bucată din Dumnezeu. Și tu ești.

Cu toții suntem. Trebuie doar să privim în

interiorul nostru, să eliminăm din noi tot ceea ce nu ne aparține. Să facem loc iubirii. Să o redobândim, pentru că am pierdut-o când am început să devenim oameni mari.

Atât ne definește. Iubirea. În rest... mizerii dobândite de nicăieri pe parcurs.

Acum... în speranța că-mi voi convinge astfel prietenul că Theta nu e un pepene de Dăbuleni și nici un tratament de mărire a penisului, las loc de bun venit în viața mea tuturor celor care sunteți curioși să aflați cum arătați cu adevărat pe interior!